

Sygn. akt SDI 47/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 grudnia 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Józef Szewczyk (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Jerzy Grubba

SSN Kazimierz Klugiewicz

Protokolant Anna Kuras

przy udziale Zastępcy Naczelnego Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej
Teresy Korty,

w sprawie lekarza **I. B.**,

obwinionego o naruszenie art. 8 Kodeksu Etyki Lekarskiej,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na rozprawie

w dniu 17 grudnia 2013 r.,

kasacji, wniesionej przez Prezesa Naczelnej Rady Lekarskiej, na niekorzyść,

od orzeczenia Naczelnego Sądu Lekarskiego z dnia 19 lutego 2013 r.,

zmieniającego orzeczenie Okręgowego Sądu Lekarskiego w [...] z dnia 27

czerwca 2012 r.,

**uchyla zaskarżone orzeczenie w części dotyczącej orzeczenia
o karze i sprawę w tym zakresie przekazuje do ponownego
rozpoznania Naczelnemu Sądowi Lekarskiemu.**

UZASADNIENIE

Orzeczeniem z dnia 27 czerwca 2012 r. Okręgowy Sąd Lekarski uznał dr n.
med. I. B. za winnego tego, że jako lekarz kierujący zespołem karetki Pogotowia

Ratunkowego, udzielając pomocy A. H. w dniu 19 maja 2010 r. popełnił błąd w sztuce lekarskiej w ten sposób, że w chwili występowania u wyżej wymienionego pacjenta nagłego zatrzymania krążenia i zatrzymania oddychania nie wykonał intubacji i nie zastosował wsparcia oddechowego, a następnie nie zastosował farmakoterapii, co mogło przyczynić się do przeniesienia chorego w stan bezpośredniego zagrożenia zdrowia i życia, to jest naruszenia art. 8 Kodeksu Etyki Lekarskiej i za to wymierzył mu karę zawieszenia prawa wykonywania zawodu na okres roku oraz obciążył kosztami postępowania.

Od powyższego orzeczenia obwiniony złożył odwołanie, zarzucając sprzeczność ustaleń stanu faktycznego z zebrany materiał dowodowy oraz wnosząc o uchylenie zaskarżonego orzeczenia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania lub orzeczenie innej łagodniejszej kary niż kara zawieszenia prawa wykonywania zawodu.

Orzeczeniem z dnia 19 lutego 2013 r., Naczelny Sąd Lekarski zmienił zaskarżone orzeczenie i wymierzył obwinionemu karę zawieszenia prawa wykonywania zawodu lekarza na okres sześciu miesięcy.

Od prawomocnego orzeczenia Naczelnego Sądu Lekarskiego kasację wywiódł Prezes Naczelnej Rady Lekarskiej, który zarzucił rażące naruszenie art. 83 ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia 2 grudnia 2009 r. o izbach lekarskich (Dz. U. Nr 219, poz. 1708 z późn. zm. – dalej ustawa o izbach lekarskich) w zw. z art. 439 § 1 pkt 5 k.p.k. w zw. z art. 112 pkt 1 ustawy o izbach lekarskich, polegające na wymierzeniu kary nieznannej ustawie.

Kasacja nie zawiera wniosku dotyczącego rozstrzygnięcia Sądu Najwyższego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja w zakresie dotyczącym zarzutu rażącej obrazy art. 83 ust. 1 pkt 6 ustawy o izbach lekarskich zasługuje na uwzględnienie. Natomiast nie jest trafny zarzut zaistnienia uchybienia przewidzianego w art. 439 § 1 pkt 5 k.p.k., gdyż kara zawieszenia prawa wykonywania zawodu lekarza jest znana ustawie. W orzecznictwie i piśmiennictwie przyjmuje się, że karą nieznaną ustawie jest kara nieprzewidziana w obowiązującej ustawie (por. uchwała 7 sędziów Sądu Najwyższego z 26 listopada 1970 r., OSNKW 1971, nr 2, poz. 17), czy dalej idąc,

nieznaną polskiemu systemowi prawnemu, a więc rodzajowo niesfunkcjonującą w polskim prawie karnym (por. wyrok Sądu Najwyższego z 8 listopada 1989 r., OSNKW 1990, nr 7 – 12, poz. 32). Będą nimi np. kara chłosty, kara śmierci itp.

Zaskarżone orzeczenie zapadło z rażącą obrazą art. 83 ust. 1 pkt 6 ustawy o izbach lekarskich, który stanowi, iż kara zawieszenia prawa wykonywania zawodu wymierzana jest w granicach od roku do lat 5. Tym samym Naczelny Sąd Lekarski wymierzając obwinionemu karę 6 miesięcy zawieszenia prawa wykonywania zawodu, rażąco naruszył art. 83 ust. 1 pkt 6 ustawy o izbach lekarskich, co miało wpływ na treść orzeczenia.

Biorąc powyższe rozważania pod uwagę, Sąd Najwyższy uchylił zaskarżone orzeczenie w części dotyczącej orzeczenia o karze i sprawę w tym zakresie przekazał Naczelnemu Sądowi Lekarskiemu do ponownego rozpoznania, w toku którego Sąd ten wyda orzeczenie respektujące treść art. 83 ust. 1 pkt 6 ustawy o izbach lekarskich.